

25 lat

**OKRĘGOWA IZBA
PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH
W KOSZALINIE**

Jubileusz 25-lecia

Szanowne Koleżanki i Koledzy

Rok 2016 to rok jubileuszowy - ćwierć wieku istnienia samorządu pielęgniarek i położnych. 25 lat to dojrzałość, która skłania do podsumowań i refleksji nad rolą samorządu w odniesieniu do przemian zachodzących w pielęgniarstwie. Zależało mi bardzo na wydaniu tego biuletynu, aby spisać fakty z historii samorządu. Czytając dokonania poprzednich przewodniczących, czuję się bardzo „malutka”. Ja dopiero zaczynam i jak już pisałam - aby coś zrobić trzeba zacząć.

Zastanawiałam się jak nazwać ten czas? Ćwierćwieczem zmian - na pewno, marzeń - na pewno, sukcesów - na pewno, niepowodzeń - na pewno. A może ćwierćwieczem pracy od podstaw do profesjonalnego, samodzielnego wykonywania zawodu? Każdy z nas na to pytanie znajdzie swoją odpowiedź i każdą należy uszanować. To długi czas i mamy prawo do własnych refleksji i przemyśleń. Bezsporne jest jednak stwierdzenie iż powołanie do życia samorządu, otworzyło nowy rozdział w historii pielęgniarstwa. Miło jest otaczać się przewodniczącymi minionych kadencji, które służą pomocą. Mam to szczęście i przywilej korzystać z wiedzy i doświadczenia tak szacownych i zasłużonych przewodniczących. Ja dopiero się uczę i liczę na wsparcie, gdyż wspólnie znaczy szybciej, energiczniej, z bogatszym doświadczeniem i przede wszystkim skuteczniej. Spotkanie po latach, w dniu 20 maja jest okazją do podziękowań, wspomnień i podsumowań 25-lecia istnienia samorządu pielęgniarek i położnych.

W jubileuszowym wydaniu biuletynu, znajdziecie Państwo wypowiedzi wszystkich dotychczasowych przewodniczących. Historię tą zaczynamy od liderki samorządu, Pani Marii Pomarańskiej.

Dzisiaj Maria Pomarańska to historia samorządu - to osoba, która tworzyła go od podstaw, która w trudnych czasach przełomu społeczno - politycznego podjęła się trudu stworzenia niezależnej korporacji zawodowej. Wykazała nieocenioną pomoc w powołaniu lokalnego Komitetu Organizacyjnego, jego działaniu oraz powstaniu Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie. Aktywnie uczestniczyła zarówno na szczeblu centralnym jak i regionalnym. Przewodnicząca ORPiP w Koszalinie w I i II kadencji, członek komisji działających przy NRPiP.

Maj, to także miesiąc naszych zawodowych świąt: Międzynarodowego Dnia Pielęgniarki i Dnia Położnej. Wykonujemy jeden z najtrudniejszych, najbardziej odpowiedzialnych, ale również jeden z najpiękniejszych zawodów. Zawód ten wymaga odwagi, pogody ducha i umiejętności radzenia sobie z przeciwnościami losu. Życzę wszystkim pielęgniarkom, pielęgniarzom i położnym wielu pomyślnych dni, szczęścia w życiu osobistym i rodzinnym, determinacji i entuzjazmu w dokonywaniu pozytywnych zmian oraz współtworzeniu wizerunku pielęgniarki i położnej w nowoczesnej Europie.

Dziękuję Wam także za profesjonalizm, wrażliwość i zrozumienie, dzięki którym nasi pacjenci mogą mieć poczucie, że w systemie ochrony zdrowia, to oni są najważniejsi.

Bożena Wojcikiewicz
Przewodnicząca ORPiP w Koszalinie

Rok 2016 - Jubileusz 25 lecia działalności samorządu pielęgniarek i położnych

W dniu 19 kwietnia 1991 roku Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwalił ustawę o samorządzie pielęgniarek i położnych. Najważniejszy cytat z tej ustawy, to: „Tworzy się samorząd pielęgniarek i położnych dla reprezentowania zawodowych, społecznych i gospodarczych interesów tych zawodów”. W tych słowach kryje się całokształt zadań, rola oraz misja samorządu. Jej przyjęcie poprzedziło jednak lata przygotowań, tworzenia klimatu i przekonywania o słuszności powstania tak ważnej dla naszej korporacji zawodowej Ustawy.

Fakty

- Protokół końcowy Podzespołu ds. Zdrowia Okrągłego Stołu z dnia 14 marca 1989 roku zobowiązał władze do utworzenia samorządu pielęgniarek i położnych. Termin opracowania projektu wyznaczono na 30 czerwca 1989 roku.
- W roku 1989 na spotkaniu w Gdańsku w sposób spontaniczny powstała „grupa robocza”, będąca zalążkiem przyszłego Ogólnopolskiego Komitetu Organizacyjnego Izb Pielęgniarek i Położnych.
- W celu realizacji tej części Porozumień Okrągłego Stołu Krajowa Sekcja Ochrony Zdrowia NSZZ „Solidarność” z całego kraju spotkają się w dniu 29 października 1989 roku w Gdańsku z Aliną Pierńkowską - pielęgniarką Przychodni Zakładowej Stoczni Gdańskiej w celu określenia sposobu przeprowadzenia szerokiej informacji i konsultacji i projektu ustawy o samorządzie pielęgniarskim.
- W dniu 17 listopada 1989 roku w Warszawie odbyło się Ogólnopolskie Spotkanie Pielęgniarek i Położnych z udziałem Krystyny Sienkiewicz, podsekretarza stanu w Ministerstwie Zdrowia i Opieki Społecznej, i Krystyny Ejsmont, posłanki na Sejm.
- Powołano na nim Ogólnopolski Komitet Organizacyjny Izb Pielęgniarek i Położnych.
- Odbyła się dyskusja i powołano Zespół ds. ustawy w celu przygotowania nowej wersji projektu ustawy o samorządzie.
- Na spotkaniu postanowiono o powołaniu oddolnie wyłonionych komitetów organizacyjnych w województwach.
- W dniu 15 grudnia 1989 roku w Sali Kinowej MZiOS odbyło się spotkanie Ogólnokrajowego Komitetu Organizacyjnego Izb Pielęgniarskich i Położnych, na którym przedstawiono pełnomocnika ministra zdrowia i opieki społecznej ds. izb pielęgniarek i położnych, którym został Małgorzata Zys.
- Od stycznia 1990 roku rozpoczął się proces powoływania komitetów organizacyjnych w województwach, a te wytypowały swych pełnomocników do prac w krajowym zespole nad wersją rządowego projektu ustawy.
- W dniu 19 kwietnia 1991 roku Sejm uchwalił ustawę o samorządzie pielęgniarek i położnych.
- Po podpisaniu ustawy przez Prezydenta minister zdrowia i opieki społecznej Władysław Sidorowicz w dniu 24 maja 1991 r. powołał Komitet Organizacyjny Samorządu Pielęgniarek i Położnych.

Proces tworzenia samorządu zawodowego pielęgniarek i położnych pod kierunkiem Ogólnopolskiego Komitetu Organizacyjnego Izb Pielęgniarek i Położnych trwał około półtora roku.

Fragment z książki „Idea Samorządności” U. Krzyżanowskiej-Łagowskiej

Maria Pomarańska

Nigdy nie chciałam być pielęgniarką, za bardzo znałam to środowisko, wyrastałam w domu pełnym spraw pielęgniarstkich, moja matka zaśluzona pielęgniarka przez całe lata pracowała jako instrumentariuszka na oddziale chirurgii ogólnej Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie. Nie chciałam kontynuować tego wiecznego niedostatku. To wystarczyło, żeby wyleczyć się z pięknych haseł o powołaniu pielęgniarstkim, pochyłaniu się nad chorym człowiekiem. Moim marzeniem było studiowanie psychologii, poznawanie ludzi i ich osobowości. Z przyczyn ekonomicznych o studiach stacjonarnych nie było mowy, ukończyłam 2,5 letnią szkołę pielęgniarstwa psychiatrycznego w Kościanie. Pracę rozpoczęłam w Klinice Psychiatrycznej w Poznaniu. Nareszcie robiłam to co lubiłam, zajmowałam się drugim człowiekiem, w pielęgnowaniu chorych psychicznie trzeba mieć podzielną uwagę tu nigdy nic nie wiadomo. Niestety z przyczyn rodzinnych musiałam wrócić do Koszalina. Podjęłam pracę na oddziale urologii, potem na oddziale intensywnej opieki w Szpitalu Wojewódzkim w Koszalinie. Obejmując funkcję Przewodniczącej Okręgowej Rady PiP w Koszalinie pracowałam na stanowisku pielęgniarki anesteziologicznej. Ogółem mam 35 lat pracy w zawodzie, 10 lat pracy w Samorządzie. Od 2000 roku jestem na emeryturze.

O historii tworzenia samorządu pisałam dość obszernie w Biuletynie Zjazdowym w 2001 roku z okazji X-lecia Samorządu Pielęgniarek i Położnych, w związku z tym pozwolę sobie przedstawić niektóre ważne wydarzenia związane z powstaniem samorządu.

W październiku 1989 roku **Romana Smaczyńska** kierownik laboratorium Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego w Koszalinie zaproponowała mi udział w tworzeniu samorządu pielęgniarskiego, wspólnie z Ireną Nowicką pielęgniarką z Kołobrzegu. 12 grudnia 1989 r. odbyło się pierwsze spotkanie Ogólnopolskiego Komitetu Organizacyjnego samorządu pielęgniarek i położnych w MZIOS. Ponieważ część koleżanek spotykała się już wcześniej w Gdańsku, wybrano **Małgorzata Zys** pielęgniarkę ze Szczecina pełnomocnikiem do spraw ustaw o samorządzie w MZIOS, które było dla nas wtedy dostępne, ponieważ **Pani Krystyna Sienkiewicz** - pielęgniarka z Torunia była wiceministrem zdrowia. Założenia samorząd powinien być apolityczny, lecz nasza młoda demokracja (po „okrągłym stole”) tworzyła się w korelacji z poprzednim systemem, a szczególnie z ludźmi go reprezentującymi. Poseł **Krystyna Ejsmont** – pielęgniarka z Łodzi wprowadziła do łaski marszałkowskiej nie konsultowany z Ogólnopolskim Komitetem Organizacyjnym samorządu pielęgniarek, ani też z członkami PTP. Kolejne spotkanie Komitetu odbyło się 24 marca 1990 roku, na którym **Małgorzata Zys** powołała 20 osobowy zespół, który do 4 kwietnia 1990 roku przygotował nasz projekt ustawy i przekazał **Krystynie Sienkiewicz** do rozpatrzenia w sejmowej komisji Zdrowia i jako projekt rządowy został wprowadzony pod obrady Sejmu.

W dniu 22 lutego 1991 r. na pierwszym miejscu w porządku obrad Sejmu RP była nasza USTAWA. Po półtora roku działalności Ogólnopolskiego i Wojewódzkich Komitetów Organizacyjnych przyjęto w głosowaniu projekt ustawy. Nie obyło się jednak bez protestów i niezadowolonych innych środowisk w tym lekarskiego. Pomysł, że pielęgniarki i położne mogą o sobie stanowić, ustalać zasady etyki, orzekać w zakresie odpowiedzialności zawodowej, opiniować projekty aktów prawnych, uczestniczyć w komisjach konkursowych, wypowiadać się na temat polityki zdrowotnej, wielu przedstawicielom innych grup zawodowych wydawało się delikatnie mówiąc, niemożliwe i niedopuszczalne. Jednak większość ówczesnych parlamentarzystów nie podzieliła tych obaw i poglądów uchwalając ostateczny tekst ustawy w dniu **19 kwietnia 1991 r.** ogłoszoną w **Dz. U. Nr 41 poz. 178.**

Niezwykle cenną pomoc podczas prac nad naszą ustawą okazali naszym grupom zawodowym niektórzy lekarze i prawnicy: profesor **Janusz Bogusz** lekarz, chirurg, autor m.in. *Encyklopedii dla pielęgniarek*, profesor **Zofia Kuratowska** – ówczesna Wicemarszałek Senatu oraz **Teresa Liszcz**. Na satysfakcjonującą reakcją nie

musieliśmy zbyt długo czekać, bowiem już 15 maja 1991 r. nasza ustawa została opublikowana. Mogły formalnie powstawać izby okręgowe, można było rozpocząć tworzenie struktur i realizację zadań.

Historia samorządu to przede wszystkim ludzie, którzy tworzyli go od podstaw, którzy w trudnych czasach przełomu społeczno – politycznego w Polsce, podjęli się trudu stworzenia własnej niezależnej korporacji zawodowej, opracowania regulaminów działania, obszarów i siedzib izb, zwołania zjazdów okręgowych. W takich okolicznościach grupa pasjonatów dysponowała ogromnym zapalem, jeszcze większym zaangażowaniem emocjonalnym i zupełnym brakiem doświadczenia. To dzięki ich pasji, mądrości życiowej i wytrwałości możliwe było zbudowanie tak trudnej drogi do samodzielności.

Ogromną pomoc i zaangażowanie w powołaniu lokalnego **Komitetu Organizacyjnego**, jego działania oraz powstania **OIPiP w Koszalinie** miały osoby:

- Pani **Wiesława Miller** – pielęgniarka Naczelnia Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie, która otworzyła drzwi szpitalnej powielarni a poprzez kontakty z pielęgniarkami naczelnymi Zakładów Opieki Zdrowotnej pomogła zorganizować pierwsze spotkanie pielęgniarek i położnych naszego województwa w świetlicy szpitala,
- Lek. med. **Andrzej Loranc - OIL w Koszalinie**, który uczestniczył w aktywowaniu samorządu lekarskiego,
- Dr n. med. lekarz. **Janusz Karaśkiewicz** - ordynator oddziału Urologii Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie
- Lekarz Wojewódzki- **Romana Smaczyńska**
- Pielęgniarka Wojewódzka - **Laura Barczykowska**

W pracach nad Ustawą nieocenioną pomoc i zaangażowanie wykazała Pani Poseł **Zofia Wilczyńska**. To Pani Poseł zainteresowała się w sposób szczególny naszym wysiłkiem nad tworzeniem Ustawy o samorządzie. Uczyla mnie i inne koleżanki procedury tworzenia projektów ustaw i razem pracowała z nami nad nadaniem właściwego kształtu naszej Ustawie. Wszystkim wymienionym osobom należą się, ode mnie szczególnie i od wszystkich członków naszej korporacji zawodowej słowa wdzięczności i uznania.

Na naszym terenie zarówno pielęgniarki jak i położne miały wspólny obraz rodzącego się samorządu, wspólne Izby i wspólnej Ustawy. Wiosną 1991 roku zaczęły się wyjazdy na zebrania wyborcze do utworzonych rejonów wyborczych. Obrany klucz wyborczy sprawił, iż w I kadencji było 160 delegatów na Zjazd Okręgowy.

Pierwszy Zjazd odbył się 29 czerwca 1991 roku, w sali Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie, w trakcie którego wybrano PIERWSZE organy naszego,

zawodowego samorządu. Koleżanki pielęgniarki i położne obdarzyły mnie mandatem zaufania, zostałam przewodniczącą I Kadencji Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie.

PIERWSZA KADENCJA obejmująca lata 1991 – 1995, to okres ogromnego zaangażowania ludzi, którzy społecznie - mimo obowiązków zawodowych i rodzinnych nie szczędzili czasu i wysiłku, aby tworzyć zręby samorządności i umacniać pozycję pielęgniarki i położnej. Samorząd pielęgniarek i położnych działający wówczas na terenie woj. koszalińskiego poprzez Radę Okręgową w swojej kadencji liczył 3050 członków, Rada Okręgowa musiała stworzyć podstawy prawne i organizacyjne do funkcjonowania naszej korporacji zawodowej.

Nasze główne zadania skupiły się na:

- stworzeniu sprawnie funkcjonującego biura Izby, przygotowaniu pomieszczeń, ich wyposażeniu do urzędowania wszystkich organów Izby, zatrudnienie wykwalifikowanych pracowników do obsługi biura - radcy prawnego, księgowej i pracownika merytorycznego. Pierwszą siedzibą Okręgowej Izby w latach 1992 - 1994 r. były pomieszczenia przy ulicy Gwardii Ludowej. Następnie tj. w latach 1994 - 2003 przy ulicy Dworcowej 10.
- budowaniu struktur organizacyjnych,
- szkoleniu członków Organów OIPIP i wszystkich członków samorządu,
- pracach nad Ustawą o zawodach pielęgniarki i położnej,
- realizacji zadań wynikających z ustawy o samorządzie,
- przekonywaniu społeczności pielęgniarek i położnych o zasadności funkcjonowania korporacji zawodowej,
- działalności informacyjno - wydawniczej, pismem OIPIP od 1992 roku był Biuletyn Informacyjny,
- odpowiednim usytuowaniu samorządu w działaniach administracji wojewódzkiej i samorządowej.

Okręgowa Rada Pielęgniarek i Położnych realizując swoją działalność merytoryczną powołała następujące Komisje problemowe:

1. Komisja ds. Kształcenia i Doskonalenia Zawodowego, której przewodniczyła Teresa Bardel a następnie Danuta Kamola-Smolińska, usilnie zmierzała do podniesienia poziomu usług zdrowotnych organizując szkolenia, konferencje i kursy dla naszych członków samorządu, przekazywała środki finansowe na powyższe działania. Komisja opiniowała projekty ustaw o szkolnictwie wyższym, wydawała opinie o koncepcji zmian systemowych przed i podyplomowych kształcenia pielęgniarek i położnych opracowanych przez Komisję Kształcenia Naczelnej Rady. Opiniowała także programy kursów kwalifikacyjnych dla oddziałowych, programy kursów doskonalących dla pielęgniarek i położnych. Opracowywała programy szkoleń organizowanych przez naszą Izbę. Opiniowała i kierowała wnioskami na szkolenie lub konferencje poza naszym województwem. Wraz z Okręgowym Rzecznikiem odpowiedzialności Zawodowej oraz Sądem Pielęgniarek i Położnych przygotowała dla 260 osób szkolenia z prawa, etyki i odpowiedzialności zawodowej. Prelegentami byli pracownicy Akademii Medycznej z Lublina Wychodząc naprzeciw potrzebom środowiska zorganizowała dla 120 osób w tym kadry kierowniczej oraz wszystkich pielęgniarek koordynujących pracę w lecznictwie otwartym Konferencję Naukową w Kołobrzegu nt. „Rola pielęgniarki i położnej w zespole lekarza rodzinnego”. Komisja współpracowała ze

szkołami medycznymi, wojewodą, lekarzem i pielęgniarką wojewódzką oraz WODKAM-em.

2. Komisja Prawa, Legislacji i Etyki Zawodowej, której przewodniczyła Elżbieta Galuba-Kot, opiniowała projekty aktów normatywnych związanych z reformą w ochronie zdrowia odnoszących się do naszej korporacji zawodowej. Najważniejsze z nich to: projekty ustaw o zawodzie pielęgniarki i położnej, kodeks etyki zawodowej pielęgniarek i położnych a także zakresy czynności na różnych stanowiskach.
3. Komisja Socjalno-Bytowa, której przewodniczyła Teresa Lembowicz miała szczególną rolę do spełnienia. Organizowała i prowadziła pomoc dla naszych członków samorządu. Znaczne zubożenie, choroby i inne sytuacje losowe były najczęstszymi powodami do przyznania zapomóg. W I kadencji przyznano taką pomoc 130 osobom.
4. Komisja ds. Standardów Zawodowych, której przewodniczyła Wiesława Miller nie miała jeszcze zbyt wiele osiągnięć. To był dopiero początek a po przeszkoleniu kierowniczej kadry, praca Komisji dopiero się rozpoczęła.
5. Komisja Zatrudnienia i Płac, której przewodniczyła Danuta Kucharska miała ogrom pracy, która wymagała współpracy z wszystkimi pielęgniarkami naczelnymi i przełożonymi. Do rozmów nt. płac u Wojewody nie wystarczyły argumenty, że za mało zarabiamy, trzeba było zrobić dużo analiz by to udokumentować. Analizy przekazane zostały do równorzędnej komisji działającej przy Naczelnej Radzie. Ponadto Komisja zajmowała się wszystkimi sygnałami z zakresu prawa pracy i bezpieczeństwa w miejscu pracy oraz warunkami w zakładach służby zdrowia. Jako przewodnicząca ORPIP zostałam wybrana na członka Kolegium Wojewody i w związku z tym uczestniczyłam we wszystkich spotkaniach nt. sytuacji w ochronie zdrowia na terenie naszego województwa.
6. Komisja Informacyjna - przewodniczącym do 1994 r. był Tadeusz Grzelak a następnie Grażyna Margas, głównym zadaniem Komisji było wydawanie i kolportaż Biuletynu Informacyjnego Izby, w biuletynie przekazywane były najważniejsze informacje dotyczące pracy naszej Izby oraz przekazywanie aktualnych informacji z posiedzeń z Naczelnej Rady, organizowanie konkursów na interesujące i ciekawe artykuły itp. W celu sprawnego przebiegu informacji wybrano pełnomocnych przedstawicieli Okręgowej Rady, którzy mieli obowiązek dodatkowego kontaktowania się z członkami samorządu i przekazywania informacji z posiedzeń Rady i zamieszczanie informacji o szkoleniach i innych ważnych sprawach na tablicach ogłoszeń w swoich zakładach pracy. Jako przewodnicząca ORPIP starałam się również być w różnych miejscach i sytuacjach. Realizując swoje zadania Okręgowa Rada wyznaczała członków Komisji Konkursowych na kierownicze stanowiska w publicznych zakładach opieki zdrowotnej. Uczestniczyliśmy w konkursach na stanowiska dyrektorów, kierowników gminnych ośrodków zdrowia oraz tych dla nas najważniejszych tj. na stanowiska pielęgniarek naczelnych i oddziałowych. Do ważnych zadań Izby, było prowadzenie rejestru pielęgniarek i położnych i związane z nim wydawanie prawa wykonywania zawodu, zadania te przejęte zostały od administracji rządowej. Na prowadzenie rejestru otrzymywaliśmy środki finansowe z budżetu państwa, choć nie zawsze terminowo. W związku z tym, że przestała funkcjonować Komisja Kontroli Zawodowej przy Urzędzie Wojewódzkim,

kolejnym zadaniem było prowadzenie orzecznictwa i sądu zawodowego przez Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej oraz Okręgowy Sąd Pielęgniarek i Położnych.

Najbliższym punktem naszej współpracy jako Rady Okręgowej była współpraca z Samorządem Lekarskim, nie znaczy to, że nie było tej współpracy w ogóle. W okresie ostrej krytyki projektu naszej Ustawy o zawodzie pielęgniarki i położnej doprowadziliśmy do spotkania z przedstawicielami Okręgowej Izby Lekarskiej w Koszalinie by przedstawić argumenty na kwestionowane zapisy.

Czas I kadencji upłynął na dość intensywnie, uważam że zrobiliśmy kawał dobrej „roboty”, tak jak pisałam wcześniej dzięki zaangażowaniu ludzi, którzy mimo obowiązków zawodowych i rodzinnych nie szczędzili czasu i wysiłku aby nasza korporacja zawodowa funkcjonowała w miarę posiadanej wiedzy i w oparciu o potrzeby zgłaszane przez nasze środowisko zawodowe.

DRUGA KADENCJA obejmująca lata 1995 – 1999, to okres umacniania samorządności.

Okręgowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie w dniu **23 września 1995 roku** wybrał organy na kolejną kadencję. Wszystkie wyżej wymienione osoby pełniły te same funkcje również w **II kadencji**. Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych zrzeszała 4000 tys. członków w tym 3250 czynnych zawodowo.

Główne zadania w tej kadencji obejmowały:

- podjęcie nowych zadań wynikających z ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej, w tym okresie weszła w życie druga, co do ważności dla naszych zawodów ustawa, **ustawa o zawodach pielęgniarki i położnej uchwalona przez sejm 5 lipca 1996 r.** zgodnie, z którą nasze zawody stały się samodzielnymi,
- przygotowanie członków do zmian systemowych w ochronie zdrowia,
- dalsze wsparcie samorządu w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych i doskonaleniu zawodowym w różnych formach kształcenia podyplomowego,
- opracowanie zasad i programu przeszkolenia osób posiadających przerwę wykonywania zawodu dłuższą niż 5 lat.
- prowadzenia i rejestrowania uprawnionych do prowadzenia kształcenia podyplomowego,
- wydawanie zezwoleń na prowadzenie indywidualnej i grupowej praktyki pielęgniarek i położnych i nadzór nad prowadzeniem tych praktyk.

Okres wejścia w życie drugiej dla naszych zawodów najważniejszej ustawy, ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej uchwalonej przez Sejm 5 lipca 1996r. zgodnie, z którą nasze zawody stały się samodzielnymi. Ustawa wprowadziła szereg regulacji pozwalających na stopniowe eliminowanie nieprawidłowości np. na realizację zleceń na telefon czy ustnych, uzyskiwanie informacji niezbędnych do realizacji procesu pielęgnowania, odmowy wykonania zlecenia lekarskiego niezgodnego z prawem i przekonania itp. Uzyskałyśmy także prawo do doskonalenia zawodowego w różnych formach kształcenia podyplomowego oraz obowiązek stałego aktualizowania swojej wiedzy zawodowej. Ustawowo określono także system kształcenia przeddyplomowego, a obowiązkiem samorządu stało się opracowanie zasad i programu przeszkolenia osób posiadających przerwę wykonywania zawodu dłuższą niż 5 lat. Zasadnicze zmiany miały bezpośredni związek z akcesją do Unii Europejskiej, systemem kształcenia przeddyplomowego, zasadami prowadzenia indywidualnej i grupowej praktyki, prowadzenia i rejestrowania uprawnionych do prowadzenia kształcenia podyplomowego.

Po wejściu w życie Ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej dla samorządu przybyły nowe zadania m.in. związane z wykonywaniem indywidualnej praktyki przez pielęgniarki i położnej. W związku z tym Izba prowadziła drugi rejestr dotyczący wydawania zezwoleń na

indywidualną praktykę.

Funkcjonowanie Kas Chorych, zmiany w ustawie o zawodach pielęgniarki i położnej umożliwiły pielęgniarkom i położnym zakładanie grupowej praktyki w formie spółki cywilnej. Niejednokrotnie razem z pracownikiem merytorycznym, radcą prawnym spotykaliśmy się z grupami pielęgniarek udzielając porad, wskazówek, opracowując niezbędną dokumentację przygotowując koleżanki do zawierania kontraktów bezpośrednio z Kasą Chorych.

Do zadań Izby nie tylko należało wydawanie zezwoleń na prowadzenie indywidualnej i grupowej praktyki pielęgniarek i położnych, ale także nadzór nad prowadzeniem tych praktyk. W związku z tym został powołany Zespół ds. nadzoru w skład, którego weszły: Małgorzata Wypych, Anna Burdziej i Renata Ataman.

Ostatni rok działalności Okręgowej Rady to okres wytężonej pracy zarówno członków Rady jak i pracowników biura, usamodzielnienie się zakładów opieki zdrowotnej, tworzenie zakładów niepublicznych, wprowadzenie reformy w służbie zdrowia oraz nowy podział administracyjny kraju spowodował, że stanęliśmy przed nowymi trudnymi zadaniami. Zaczęliśmy funkcjonować w innym województwie, lecz Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych pozostała nadal w swojej strukturze. Rejestr członków samorządu poszerzony został o koleżanki i kolegów ze Sławna.

Najtrudniejszy dla mnie był powiększający się stan bezrobocia wśród pielęgniarek. Zwolnienia w zakładach pracy, niskie zarobki pielęgniarek i położnych przyczyniły się do powstania trudnej sytuacji w naszym środowisku. Dzięki naszej interwencji, usilnych zmagani z Urzędem Pracy, doprowadziliśmy do podpisania umowy o zatrudnianiu absolwentów szkoły pielęgniarskiej na pół roku w ramach prac interwencyjnych.

W wielu przypadkach w obliczu bezrobocia i dalszego zubożenia środowiska dochodziło do protestów przybierających różne formy i zasięg. Samorząd pielęgniarek i położnych aktywnie włączył się do akcji protestacyjnej zorganizowanej przez Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych poprzez wspólną organizację i pokrycie kosztów przejazdu do Warszawy na ogólnopolski marsz protestacyjny oraz udział w marszu zorganizowanym w Koszalinie.

Nasze działania nie ograniczały się do pracy w siedzibie Izby. Odbłyło się mnóstwo spotkań w zakładach pracy naszych członków. Staraliśmy się być wszędzie tam gdzie nasz udział mógł zmienić na korzyść sytuację pielęgniarek i położnych.

Praca w samorządzie okazała się moją pasją życiową, choć na początku nic nie zapowiadało takiej fascynacji. Nie udało się załatwić wszystkich spraw pomyślnie, min. utworzenia zakładu pielęgniarsko - opiekuńczego, którego byłam inicjatorką od 4 lat.

Najważniejsze wg mnie jest jednak to, że:

- samorząd przejął sprawy naszych grup zawodowych,
- uaktywnił środowisko (powstanie ZZPiP),
- wpłynął przez dofinansowanie na podwyższenie kwalifikacji zawodowych,
- wywierał nieustannie nacisk na Rząd RP o poprawę sytuacji naszych członków.

Kończąc, dziękuję wszystkim za zaangażowanie w działalność na rzecz środowiska pielęgniarek i położnych. Jestem przekonana, że nie był to czas zmarnowany, chociaż środowisko dalekie jest jeszcze od realizacji marzeń o samodzielnności, pracy w lepszych warunkach, wzroście satysfakcji, także w sferze materialnej. Zdaliśmy ten trudny egzamin i daliśmy świadectwo, że polskie pielęgniarki i położne godnie reprezentują swoje zawody w Polsce i poza jej granicami.

Maria Pomarańska

I KADENCJA

Członkowie Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych

1. Pomarańska Maria - przewodnicząca
2. Nowicka Irena – wiceprzewodnicząca
3. Ataman Renata – wiceprzewodnicząca
4. Zakrzewska - Dudek Jolanta – sekretarz
5. Margas Grażyna – skarbnik
6. Adamaska Bożena – członek
7. Agatowska Teresa – członek
8. Bardel Teresa – członek
9. Bierska Irena – członek
10. Borkowska Barbara – członek
11. Dzierżawski Zbigniew – członek
12. Firuta Jolanta – członek
13. Grzelak Tadeusz – członek
14. Glód Halina – członek
15. Gniadek Grażyna – członek
16. Galuba-Kot Elżbieta – członek
17. Grabias Zyta – członek
18. Krata Mirosława – członek
19. Małyszewicz Henryka – członek
20. Lembowicz Teresa – członek
21. Sołtysik Grażyna – członek
22. Stebnicka Maria – członek
23. Topczewska Irena – członek
24. Wypych Małgorzata – członek
25. Zasadzińska Tamara – członek

II KADENCJA

Członkowie Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych

1. Pomarańska Maria - przewodnicząca
2. Kamola Smolińska Danuta - wiceprzewodnicząca
3. Krata Mirosława - wiceprzewodnicząca
4. Wypych Małgorzata - sekretarz
5. Zawdzka-Kozak Dorota - skarbnik
6. Lembowicz Teresa - członek Prezydium
7. Margas Grażyna - członek Prezydium
8. Ataman Renata – członek
9. Agatowska Teresa – członek
10. Andrzejewska Krystyna – członek
11. Cichońska Halina – członek
12. Dawid Małgorzata – członek
13. Firuta Jolanta - członek
14. Grabias Zyta – członek
15. Lewandowska Dorota – członek
16. Kaczmar Elżbieta – członek
17. Kucharska Danuta – członek
18. Weiss Lech – członek

Skład Komisji Rewizyjnej

1. Kozłowska Irena - Przewodnicząca
2. Gwizdała-Roszak Sylwia - Członek
3. Majewska Teresa - Członek
4. Łuszczynska Emilia - Członek
5. Zawadzka-Kozak Dorota - Członek

Skład Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych

1. Wojciechowska Ewa - Przewodnicząca
2. Drzewiecka Barbara - Członek
3. Kucharska Danuta - Członek
4. Lal Maria - Członek
5. Żak Halina - Członek

Skład Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

1. Szornak Krystyna - Przewodnicząca
2. Chylak Barbara - z-ca rzecznika
3. Wiśniewska Zofia - z-ca rzecznika

Skład Komisji Rewizyjnej

1. Kozłowska Irena - Przewodnicząca
2. Jankowska Irena - Członek
3. Rogozińska Renata - Członek
4. Łuszczynska Emilia - Członek
5. Rajski Michał - Członek

Skład Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych

1. Wojciechowska Ewa - Przewodnicząca
2. Arendarczyk Teresa - Członek
3. Lal Maria - Członek
4. Żak Halina - Członek

Skład Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

1. Szornak Krystyna - Przewodnicząca
2. Chylak Barbara - z-ca rzecznika
3. Wiśniewska Zofia - z-ca rzecznika

Małgorzata Wypych

Liceum Medyczne w Szczecinku ukończyłam w 1977 roku, natomiast pracę zawodową rozpoczęłam w oddziale chorób wewnętrznych Zakładu Opieki Zdrowotnej w Szczecinku. Po ukończeniu studiów dziennych na Wydziale Pielęgniarstwa Akademii Medycznej w Poznaniu w 1982 roku podjęłam pracę w Zespole Szkół Medycznych w Kołobrzegu jako nauczyciel praktyk zawodowych. Następnie podjęłam pracę jako kierownik szkolenia zawodowego w Liceum Medycznym w Szczecinku. Obecnie pracuję w Wojskowej Specjalistycznej Przychodni Lekarskiej w Koszalinie. Prywatnie jestem szczęśliwą babcią dwójki najpiękniejszych wnuczków.

Moja praca w samorządzie pielęgniarek i położnych rozpoczęła się od współpracy z komisją kształcenia podczas II Kadencji Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych. Zajmując się kształceniem pielęgniarek miałam możliwość współpracować z wieloma osobami i poznawać potrzeby środowiska w zakresie kształcenia podyplomowego.

W niedługim jednak czasie stanęłam przed większym wyzwaniem obejmując stanowisko Pracownika Merytorycznego Przewodniczącej Okręgowej Rady a później Sekretarza Okręgowej Rady. Rozpoczęłam studiowanie przepisów prawnych dotyczących działalności samorządu, uczyłam się pisania uchwał, wystąpień itp. Przez cały gąszcz przepisów przeprowadziła mnie Maria Pomarańska Przewodnicząca I i II Kadencji oraz Radca Prawny Izby Pani Gizela Zamojska.

Trwające w tamtym czasie zmiany w ochronie zdrowia przynosiły nowe wyzwania dla pielęgniarek i położnych. Pojawiła się możliwość kontraktowania usług pielęgniarskich w szpitalu, a to wiązało się z możliwością zarobienia przez pielęgniarki większych pieniędzy. Ze szpitali wpływały wnioski o wydanie zezwoleń na praktykę indywidualną. Pracowałyśmy całymi dniami i nocami żeby sprostać tym zadaniom. Nie miałyśmy wtedy komputerów, wszystkie zezwolenia pisane były na maszynie. Wspominałyśmy nieraz z pracownikami biura te długie kolejki przed siedzibą izby.

Angażując się coraz bardziej w pracę samorządu spróbowałam swoich sił w wyborach na Przewodniczącą III kadencji (1999-2003) Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie. Zostałam obdarzona przez Delegatów mandatem zaufania, co miało olbrzymi wpływ także na moje życie prywatne. Przeprowadziłam się z rodziną ze Szczecinka do Koszalina by być zawsze na miejscu.

Była to trudna kadencja ze względu na wiele wydarzeń, wobec których nie można było przejść obojętnie. Rok 1999 to również zmiana obszaru działania izby w związku z nowym podziałem terytorialnym kraju. Do naszej izby przyłączony został powiat sławieński. Postępująca restrukturyzacja zakładów opieki zdrowotnej przyczyniła się do zmniejszania liczby etatów pielęgniarskich, zwiększenia obciążenia pracą oraz skandalicznie niskich wynagrodzeń, co spowodowało falę protestów głodowych pielęgniarek w szpitalach w Szczecinku, Koszalinie i Białogardzie. Tylko taka forma przemawiała do decydentów zakładów pracy. Spotykałam się niejednokrotnie z protestującymi pracownikami jak również negocjowałam ich warunki finansowe z pracodawcami. Dla wszystkich to były ciężkie chwile i trudne doświadczenia.

Rosła liczba bezrobotnych pielęgniarek zarejestrowanych w Urzędach Pracy. Liczby te sięgały 400 i więcej osób. Taka sytuacja nie sprzyjała promowaniu zawodu. Już wtedy głośno mówiliśmy o zapaści w kształceniu i braku na rynku pielęgniarek, tym bardziej, że zmieniał się system kształcenia pielęgniarek.

Rozpoczął się też okres wymiany zaświadczeń prawa wykonywania zawodu dla pielęgniarek i położnych.

Wydawaliśmy absolwentom zaświadczenia o ograniczonym prawie wykonywania zawodu, kierowaliśmy na obowiązkowe staże podyplomowe.

Miałyśmy też powody do dumy z naszych koleżanek. Pielęgniarki i położne zakładały własne, samodzielne niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej, samodzielnie kontraktując swoje usługi wówczas z Regionalną Kasą Chorych, później przekształconą w Narodowy Fundusz Zdrowia.

Pomimo wielu trudności pielęgniarki podnosiły swoje kwalifikacje korzystając z różnych form kształcenia podyplomowego oraz studiów. Niestety wsparcie finansowe dla koleżanek ze strony izby było niewystarczające. Na te zadania nie otrzymywaliśmy środków finansowych z Ministerstwa, a składki które wpływały do izby nie pokrywały potrzeb. Dopiero od 2001 roku po kolejnej nowelizacji ustawy o zawodach pielęgniarki położnej samorząd zyskał uprawnienia do wydawania zezwoleń na kształcenie podyplomowe. Oprócz kształcenia podyplomowego dużą uwagę zwracałyśmy na znajomość przez pielęgniarki i położne obowiązujących przepisów prawnych szczególnie z zakresu etyki zawodowej.

Cykliczne spotkania z kadrą kierowniczą i przedstawicielami zakładów pracy pozwalały nam na bieżąco monitorować potrzeby środowiska.

Bardzo cenna była dla nas współpraca z Panem Kazimierzem Dolińskim, Józefem Sawickim i Antonim Burzyńskim przedstawicielami 27 Wołyńskiej Dywizji AK. Prowadzone rozmowy zaowocowały w 2000 roku podpisaniem aktu erekcyjnego oraz wmurowaniem na jednym z budynków Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie tablicy upamiętniającej pielęgniarki poległe w czasie działań wojennych. Od tego czasu, co roku 12 maja w dniu święta Pielęgniarek odprawiana jest wspólna msza w intencji pielęgniarek. Z inicjatywy Prezesa Polskiego Związku Inwalidów Wojennych RP Pana Edmunda Szornaka, Zarząd Główny w Warszawie przyznał naszej koszalińskiej izbie Medal za Zasługi (2001r.). Niestety jesienią w 2015 r. pożegnaliśmy Pana Edmunda Szornaka, który odszedł na zasłużony odpoczynek.

Ważnym wydarzeniem dla naszej Izby było powołanie przez Wojewodę Zachodniopomorskiego na konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie pielęgniarstwa Pani Wiesławy Miller Naczelnej Pielęgniarki Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie (2002 r.). Od początku wspierała samorząd zawodowy uczestnicząc w pracach różnych komisji, inspirując do działania młodsze koleżanki podejmując nowatorskie działania. Wielokrotnie została wyróżniana i odznaczana. Zawsze miała dla nas czas, służyła swoim doświadczeniem, doradzała i uczyła, a w trudnych chwilach pomagała rozwiązywać problemy. Kolejnym powołanym Konsultantem w dziedzinie pielęgniarstwa rodzinnego (2003) była koleżanka Jolanta Wdowiak.

Chciałabym wspomnieć, że jako pierwsza założyła samodzielny NZOZ pielęgniarek rodzinnych „VENA” w Koszalinie.

Wspominając samodzielne zakłady opieki zdrowotnej prowadzone przez pielęgniarki rodzinne, medycyny szkolnej i położne rodzinne nie mogę pominąć faktu powołania już na początku III kadencji „Zespołu do spraw nadzoru nad wykonywaniem indywidualnej praktyki” w pracach, którego uczestniczyłam wspólnie z Anną Burdziej i Renatą Ataman. Bardzo miło wspominam tą współpracę i wiem, że koleżanki nadal kontynuują rozpoczętą wspólnie pracę.

W 2003 roku musieliśmy zmienić siedzibę izby z powodu wypowiedzenia dotychczasowego lokalu. Chcąc poprawić warunki pracy i zapewnić łatwy dojazd do siedziby izby, przy skromnych zasobach finansowych, nie było to łatwe zadanie. Jesienią 2003 roku na XVI Okręgowym Zjeździe Wyborczym delegaci po raz kolejny obdarzyli mnie mandatem zaufania wybierając na kolejną 4-letnią kadencję (2003-2007).

Mieliśmy też piękną uroczystość związaną z przyznaniem najwyższego odznaczenia Florence Nightingale dla pielęgniarki Pani Marianny Michałak przez Międzynarodową Radę Czerwonego Krzyża. Swoimi wspomnieniami i doświadczeniami Pani Marianna podzieliła się z nami na łamach biuletynu, warto do niego czasami zajrzeć i myślamy przenieść się do tych wspomnień.

Możemy również poszczycić się tym, że w 2006 roku Pani Iwona Olejarz, pielęgniarka ze Szpitala Wojewódzkiego w Koszalinie była uczestnikiem Międzynarodowego Kursu Zarządzania Blokiem Operacyjnym w Singapurze. Był to ogromny zaszczyt dla naszej grupy zawodowej, ponieważ była jedyną pielęgniarką reprezentującą Polskę.

W IV kadencji przyszło się nam zmierzyć z nową rzeczywistością. Mam tu na myśli członkostwo w Unii Europejskiej naszego kraju, ale dla pielęgniarek i położnych to było wielkie rozczarowanie. Traktat nie obejmował uznania kwalifikacji zawodowych absolwentek liceów medycznych, szkół pomaturalnych. Przez parę lat trwały protesty, negocjacje i naciski na władzę przez samorząd zawodowy. Ruszyło kształcenie uzupełniające w formie studiów pomostowych dla pielęgniarek i położnych. Bardzo duża ilość pielęgniarek i położnych podjęła wyzwanie i ukończyła te studia.

Nowym dla Izby obowiązkiem wynikającym z członkostwa w UE było wydawanie zaświadczeń pielęgniarkom i położnym potwierdzających ich kwalifikacje a zamierzającym podjąć pracę w krajach Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego. W końcu po wielu bataliach przez samorząd przedstawiciele Ministerstwa Zdrowia, uznane zostały nasze uprawnienia zawodowe.

Wspomnieć też należy o zmianach w wielu przepisach prawnych w tym o działalności gospodarczej i kolejna dla nas ogromna praca związana z wymianą zezwoleń na praktykę indywidualną i wpisem do rejestru działalności regulowanej.

Ale i było ogromne oburzenie i sprzeciw

pielęgniarek w związku z zapisem ustawowym zakazującym wykonywania praktyki indywidualnej w zakładach opieki zdrowotnej w ramach umów cywilnoprawnych. Były duże emocje, protesty, wiele rozmów i krytyka działań samorządu.

Rozpoczęta też została kolejna działalność związana z prowadzeniem okręgowego i centralnego rejestru pielęgniarek i położnych. Nowa dokumentacja oraz program komputerowy wymagał zaangażowania nie tylko pracowników biura, ale również kadry kierowniczej, pełnomocnych przedstawicieli i innych osób.

Coraz więcej pielęgniarek zgłaszało chęć odbycia przeszkolenia po 5-letniej przerwie w wykonywaniu zawodu. Urzędy Pracy zaczęły finansować przeszkolenia i sporo osób wróciło do zawodu. Było i jest to ważne zadanie mając na uwadze malejącą liczbę czynnych zawodowo pielęgniarek.

Po raz kolejny podejmowane były próby ingerowania przez Ministerstwo Zdrowia w obszary działania okręgowych izb i zmniejszenia ich do 16 zgodnie z podziałem terytorialnym kraju. Samorząd kategorycznie sprzeciwił się takiej propozycji i został dotychczasowy podział.

Ujednoczone zostało kształcenie podyplomowe pielęgniarek i położnych. Izby mogły tworzyć ośrodki kształcenia podyplomowego, zaczęły wydawać zezwolenia na to kształcenie i monitorować jego jakość.

Chciałabym powiedzieć, że sytuacja w środowisku powoli się stabilizowała, ale niestety tak się nie stało! Pielęgniarki i położne z całego kraju zjednoczyły swoje siły w „Białym Miasteczku” i pokazały jaką stanowią grupę zawodową – najliczniejszą, wysoko wykwalifikowaną, bez której nie będzie funkcjonował żaden zakład opieki zdrowotnej. Niestety, ciągle niedofinansowaną i niedocenioną przez osoby odpowiedzialne za politykę zdrowotną, ale za to docenianą przez społeczeństwo.

Podczas pełnienia przeze mnie funkcji Przewodniczącej ORPiP w Koszalinie było wiele chwil radosnych, uroczystości jubileuszowych, uroczyste obchodzonych Międzynarodowych Dni Pielęgniarki i Położnej, wspólne spotkania. Były też smutne chwile, kiedy na zawsze od nas odeszły koleżanki pielęgniarki. Co było dla mnie ważne? Wszystko, co było dobre i słuszne dla pielęgniarek i położnych, każda pomoc, wsparcie, jakiego byłam w stanie udzielić. Spotykam się z wieloma osobami od wielu lat. Są to osoby szczerze, zawsze służące mi dobrą radą, z którymi rozpoczynałam swoją działalność w samorządzie. Marylko Pomarańska, Irenko Pawlak, Wiesiu Miller, bez Waszego wsparcia było by mi o wiele trudniej. Dziękuję Wam za wszystko! w czasie i po zakończeniu działalności w samorządzie.

Chciałabym doczekać się takiego momentu, kiedy wszyscy powiemy JESTEŚMY ZADOWOLENI Z PRACY i PŁACY!

Małgorzata Wypych

III KADENCJA

Członkowie Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych

1. Wypych Małgorzata – przewodnicząca
2. Kucharska Danuta – wiceprzewodnicząca
3. Krata Mirosława – wiceprzewodnicząca
4. Białek Mirosława – skarbnik
5. Kaczmar Elżbieta – sekretarz
6. Drewnowska Bogusława – członek Prezydium
7. Malek Maria - członek Prezydium
8. Betlej Urszula – członek
9. Górniak Lidia – członek
10. Jankowska Lidia – członek
11. Hyrcza Stefan – członek
12. Krawczyk Anna - członek
13. Kuszmar Grażyna – członek
14. Kwiecińska Maria – członek
15. Waclaw Julita - członek

Skład Okręgowej Komisji Rewizyjnej

1. Rajski Michał – przewodniczący
2. Brałaewska Danuta – członek
3. Jawiłek Dominik – członek
4. Morgisz Jolanta – członek
5. Prygiel Danuta – członek

Skład Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych

1. Wiśniewska Zofia – przewodnicząca
2. Lal Maria – członek
3. Lipowiec Jolanta – członek
4. Rogozińska Jolanta – członek
5. Zaremba Monika - członek

Skład Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

1. Korotka Maria – przewodnicząca
2. Dobrzańska Jadwiga – z-ca rzecznika
3. Piwowarska Teresa – z-ca rzecznika
4. Wojcieszek Danuta – z-ca rzecznika

IV KADENCJA

Członkowie Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych

1. Wypych Małgorzata - Przewodnicząca
2. Ataman Renata - Wiceprzewodnicząca
3. Becmer Emilia - Wiceprzewodnicząca
4. Laska Justyna - Sekretarz
5. Białek Mirosława - Skarbnik
6. Bińkowska Małgorzata - członek Prezydium
7. Mieszkowski Jacek - członek Prezydium
8. Augustynowicz Elżbieta - członek
9. Herbuś Jolanta - członek
10. Jastrzębska Maria - członek
11. Karczewska Krystyna - członek
12. Kuszmar Grażyna - członek
13. Lejkowska Barbara - członek
14. Łowkiewicz Anna - członek
15. Nagowska Grażyna - członek
16. Rekowska Krystyna - członek

Skład Okręgowej Komisji Rewizyjnej

1. Rajski Michał – przewodniczący
2. Jankowska Irena – członek
3. Jarocka Małgorzata – członek
4. Kalinowska Lucyna – członek

Skład Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych

1. Wiśniewska Zofia – przewodnicząca
2. Faltynowska Małgorzata – członek
3. Hryniewicz Beata – członek
4. Kaczmarek Jolanta – członek
5. Lipowiec Jolanta – członek
6. Raufłajsz Lucyna – członek
7. Wojciechowska Ewa – członek
8. Zaremba Monika – członek

Skład Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

1. Korotka Mariola – przewodnicząca
2. Morawska Krystyna – członek
3. Piwowarska Teresa – członek
4. Wojcieszek Danuta – członek

Justyna Łaska

Jestem położną z 28-letnim doświadczeniem zawodowym, które niemal w całości zdobyłam w Szpitalu Wojewódzkim im. Mikołaja Kopernika w Koszalinie. Swoją działalność w samorządzie pielęgniarek i położnych rozpoczęłam w 2001 r. pełniąc w Koszalińskiej Okręgowej Radzie Pielęgniarek i Położnych społecznie funkcję sekretarza. Następnie dwukrotnie w czasie Wyborczego Okręgowego Zjazdu Pielęgniarek i Położnych zostałam wybrana na przewodniczącą Rady.

Ponowny wybór na Przewodniczącą ORPiP w Koszalinie był moim największym sukcesem zawodowym, bowiem jak wiadomo, Izba zrzesza kilka razy więcej pielęgniarek i pielęgniarzy niż położnych a więc zawód przede mnie wykonywany. Fakt, iż uznano, że rozumiem problemy pielęgniarskiej grupy zawodowej i dobrze reprezentuję Izbę sprawiło mi wielką satysfakcję i wzbudziło ogromne wzruszenie. Ponowny wybór przyjął, jako dowód zaufania, że moje działania zmierzają w dobrym kierunku, bo nie ma co ukrywać, pierwsza kadencja upłynęła mi przede wszystkim na nauce. W II kadencji mogłam w pełni wykorzystać wcześniej zdobytą wiedzę na temat procesów legislacyjnych oraz funkcjonowania całej korporacji zawodowej. Posiadane przeze mnie doświadczenie stanowi wielki kapitał, którym chętnie dzielę się ze swoją następczynią. Nadal aktywnie pracuję na rzecz samorządu tym razem w roli wiceprzewodniczącej ORPiP, bowiem zbyt wiele spraw jest do załatwienia, by „spocząć na laurach”.

PIĄTA KADENCJA (2007 – 2011)

Okręgowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie w dniu **12 października 2007 roku dokonał** wyborów na Przewodniczących organów.

V kadencja – to okres wielu zmian w ochronie zdrowia, dla samorządu to czas zmagania się z nie zawsze łatwą rzeczywistością i umacnianie roli pielęgniarki/położnej w systemie. Kadencja ta, skupiała się na kontynuacji działań poprzednich organów, szczególnie w zakresie:

- **kształcenia i doskonalenia zawodowego;**
- **tworzenia nowych form opieki (szczególnie długoterminowej);**
- **jakości świadczeń pielęgniarskich i położniczych;**
- **uznawania kwalifikacji zawodowych w Unii Europejskiej;**
- **nowej pozycji naszych zawodów w systemie ochrony zdrowia.**

Piąta kadencja to:

• początek prac nad nowelizacją ustaw o samorządzie pielęgniarek i położnych i zawodach pielęgniarki i położnej, dostosowując ich zapisy do nowej rzeczywistości prawnej Ustawy zostały uchwalone przez Sejm RP w lipcu 2011r., weszły w życie 1 stycznia 2012 r.:

- negocjacje z NFZ w/s stawek kapitałowych dla pielęgniarek i położnych podstawowej opieki zdrowotnej,
- rozmowy wspólnie z Departamentem Pielęgniarek i Położnych dotyczących możliwości skrócenia czasu kształcenia na studiach pomostowych, zakończonych sukcesem w roku 2009.
- dalsze działania w zakresie uznawania kwalifikacji zawodowych w UE. Miało to istotne znaczenie dla absolwentów liceów medycznych i zniesienie daty granicznej (2010/2011) studiów pomostowych;
- kontynuowanie działalności informacyjno – edukacyjnej w zakresie ułatwienia swobodnego przepływu pielęgniarek i położnych na obszarze Unii Europejskiej;

- *uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki i położnej w UE.*

Jednym z głównych celów V kadencji było umożliwienie i ułatwienie dostępności pielęgniarkom i położnym do podnoszenia kwalifikacji zawodowych, poprzez organizowanie różnorodnych kursów, szkoleń, konferencji z częściową lub całkowitą refundacją tych kosztów. Większość tych szkoleń stanowiła odpowiedź na zapotrzebowanie środowiska zawodowego oraz wynikała ze zmieniających się przepisów prawa, wymagań NFZ lub planowanych zmian systemowych w ochronie zdrowia.

W piątej kadencji pozyskano dodatkowe środki z funduszy europejskich, w ramach, których zorganizowano nieodpłatne szkolenia dla pielęgniarek/pielęgniarzy i położnych.

Od 2008 r. realizowano projekty bezpłatnych szkoleń dla pielęgniarek, pielęgniarzy i położnych, w ramach których odbyły się szkolenia:

- doskonalące (nauka języków obcych, informatyczne),
- warsztaty interpersonalne (w tematyce m.in. radzenia sobie ze stresem, wypalenie zawodowe, rozwiązywanie konfliktów w pracy i inne),
- zawodowe (m.in. Jakość w opiece zdrowotnej, Prawo pracy, BHP, Prowadzenie działalności w branży medycznej),
- specjalistyczne szkolenia zawodowe (w tym EKG, Szczepienia ochronne, Resuscytacja krążeniowo – oddechowa),
- prawa jazdy kategorii B lub C

Pomoc w podwyższaniu kwalifikacji zawodowych to również prowadzenie od 01 stycznia 2010 r. Ośrodka Kształcenia Podyplomowego przy OIPIP w Koszalinie.

W podsumowaniu V kadencji wymienić również należy:

- prowadzenie przejętego od administracji państwowej rejestru pielęgniarek i rejestru położnych,
- prowadzenie rejestru pielęgniarek i położnych, indywidualnych i grupowych praktyk pielęgniarek i położnych oraz rejestru organizatorów kształcenia podyplomowego pielęgniarek/położnych,
- sprawowanie nadzoru merytorycznego nad różnymi formami doskonalenia zawodowego pielęgniarek/położnych,
- opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących funkcjonowania ochrony zdrowia,
- współpraca z Dyrektorami zakładów opieki zdrowotnej, naczelnymi i przełożonymi oraz ze wszystkimi szczeblami administracji rządowej i samorządowej,
- współpraca z Zachodniopomorskim Narodowym Funduszem Zdrowia,
- wprowadzanie korzystnych zmian w Regulaminie refundacji kosztów kształcenia i doskonalenia zawodowego, Komisji Socjalnej.

- rozbudowanie biblioteki i zakup ok. 300 egzemplarzy nowych pozycji literatury zawodowej,
- wyremontowanie pomieszczeń siedziby Izby.

VI KADENCJA (2011 – 2015)

Okręgowy Zjazd Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie w dniu **20 października 2011 roku** dokonał wyborów na Przewodniczących organów.

Szоста kadencja to kontynuacja działań i walka o wzrost wynagrodzenia i wzmocnienia pozycji pielęgniarek i położnych wśród zawodów medycznych. To również transformacja kształcenia przed i podyplomowego.

W roku 2012 – uruchomiono w naszym regionie studia licencjackie tzw. pomostowe ze Środków Unii Europejskiej. Znaczna liczba pielęgniarek i pielęgniarzy skorzystała z tego rodzaju kształcenia nie ponosząc kosztów kształcenia. Ze względu na to, że niskie zainteresowanie zawodami pielęgniarki, położnej wystąpiono do Ministra Zdrowia i Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o umieszczenie kierunku pielęgniarstwo, położnictwo na liście zawodów zamawianych. W tym także roku zostały uchwalone nowe ustawy: o samorządzie oraz o zawodach pielęgniarki i położnej. Ustawa o zawodach rozszerzyła katalog świadczeń, które uznawane są za wykonywanie zawodu, usankcjonowała kształcenie na poziomie licencjackim tylko i wyłącznie w formie studiów stacjonarnych, określono też prawa pielęgniarki i położnej, jako funkcjonariusza publicznego. W ślad za tymi ustawami w samorządzie wciąż trwają prace nad propozycjami zmian w aktach wykonawczych.

Kolejny rok to licznych wydarzeń, trudnych decyzji i niespodzianek. Szczególne niezadowolenie wśród pielęgniarek i położnych wywołało *Rozporządzenie MZ w sprawie sposobu ustalania minimalnych norm zatrudnienia pielęgniarek i położnych w podmiotach leczniczych niebędących przedsiębiorcami*.

Rozporządzenie to w żaden sposób nie pozwalało na prawidłowe obliczenie zapotrzebowania na etaty pielęgniarek i położnych w szpitalach. Jego zapisy uniemożliwiały dokonanie wyliczenia liczby zatrudnionych, jaka zabezpieczyłaby potrzeby pacjentów w zakresie opieki i realizacji świadczeń medycznych.

Kolejny 2014 rok - to zmiana ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej oraz niektórych innych ustaw z dnia 22 lipca 2014 r., która nadawała pielęgniarkom i położnym nowe uprawnienia. Mianowicie prawo wystawiania recept na leki oraz środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego, ordynowania leków, określonych wyrobów medycznych czy wystawiania skierowania na określone badania diagnostyczne. Czy to dobry pomysł, by pielęgniarki i położne mogły wypisywać recepty? Z pewnością w opiece długoterminowej czy podstawowej

opiecy zdrowotnej by pomóc pacjentom zwłaszcza tym, którzy borykają się z dostępem do lekarza dodatkowe uprawnienia mogłyby się okazać przydatne. W innych przypadkach należałoby określić, co, kto i gdzie miałby prawo robić użytek z nowych kompetencji.

Ostatni rok kadencji został zdominowany działaniami Samorządu Pielęgniarek i Położnych oraz Związków Zawodowych zmierzającymi do poprawy warunków pracy i płacy tej grupy zawodowej, poprzez m.in. wzrost wynagrodzeń, właściwe normy zatrudnienia, wpisanie pielęgniarek i położnych w system kontraktowania świadczeń. Przeprowadzono kampanię społeczną Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych na terenie całego kraju pt. „Ostatni dyżur”, której celem było poinformowanie Polaków o ogromnym zagrożeniu społecznym, jakim jest brak zawodowej zmiany pokoleniowej. Uruchomiona została strona internetowa kampanii: www.ostatnidyzur.pl, na której można podpisać Receptę (apel) kierowaną do polskich decydentów o podjęcie natychmiastowych działań w celu wdrożenia programu zabezpieczenia społeczeństwa w świadczenia realizowane przez pielęgniarki i położne. Działania kampanii prowadzone były w całej Polsce, zarówno poprzez Internet, jak również podczas regionalnych konferencji, w tym również na terenie działania naszej Izby.

23 września 2015 roku po wielotygodniowych rozmowach z Ministrem Zdrowia zakończyły się negocjacje dotyczące wzrostu wynagrodzeń pielęgniarek położnych, w wyniku, których podpisano porozumienie pomiędzy: Ministrem Zdrowia, Prezesem Narodowego Funduszu Zdrowia, Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Pielęgniarek i Położnych i Naczelną Radą Pielęgniarek i Położnych. Podwyżką zostały objęte pielęgniarki i położne wykonujące zawód u świadczeniodawców posiadających zawarte umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej. Wzrost wynagrodzenia dla pielęgniarek i położnych nastąpił od dnia 1 września 2015 roku, natomiast dla pielęgniarek i położnych realizujących świadczenia w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej (pielęgniarka poz, położna poz) oraz środowiska nauczania i wychowania od dnia 1 stycznia 2016 roku.

W okresie minionych 8 lat przeżyliśmy wiele zmian, radości, ale także niepowodzeń, były to lata trudne związane z wprowadzaniem zmian w ochronie zdrowia, niekończącej się ciągłej walki o wyższe wynagrodzenie dla pielęgniarek i położnych. Dokonała się również transformacja kształcenia przed i podyplomowego, dzięki której pielęgniarki i położne są obecnie profesjonalistkami w wykonywaniu zawodu, a zaufanie społeczeństwa i szacunek dla ich ciężkiej pracy stale rośnie.

Justyna Laska

V KADENCJA

Członkowie Okręgowy Rady Pielęgniarek i Położnych

1. Laska Justyna – przewodnicząca
2. Burdziej Anna – wiceprzewodnicząca
3. Kucharska Danuta – wiceprzewodnicząca
4. Nowak Katarzyna – sekretarz
5. Wojcikiewicz Bożena – skarbnik
6. Białek Mirosława – członek Prezydium
7. Karczewska Krystyna – członek Prezydium
8. Bińkowska Małgorzata – członek
9. Czajkowska Marzena – członek
10. Głodek Dorota – członek
11. Grochowska Ewa – członek
12. Kotus Elżbieta – członek
13. Kuszmar Grażyna – członek
14. Margas Grażyna – członek
15. Niżnik Karina – członek
16. Werner-Kuchta Lucyna – członek

Skład Komisji Rewizyjnej

1. Bralewska Danuta - przewodnicząca
2. Jawilak Dominik - wiceprzewodniczący
3. Knap Agata - sekretarz
4. Durka-Piotrowska Danuta - członek

Skład Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych

1. Wojciechowska Ewa - przewodnicząca
2. Dudek Julita - członek
3. Fałtynowska Małgorzata - członek
4. Jarocka Małgorzata - członek
5. Kiekisz Jolanta - członek
6. Stołarek Jolanta - członek
7. Szukaj Urszula - członek

Skład Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

1. Wojewska Danuta - przewodnicząca
2. Lejkowska Barbara - z-ca rzecznika
3. Małyszek Anna - z-ca rzecznika
4. Morawska Krystyna - z-ca rzecznika
5. Wiśniewska Zofia - z-ca rzecznika

VI KADENCJA

Członkowie Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych

1. Laska Justyna – przewodnicząca
2. Burdziej Anna – wiceprzewodnicząca
3. Morawska Krystyna – wiceprzewodnicząca
4. Nowak Katarzyna – sekretarz
5. Wojcikiewicz Bożena – skarbnik
6. Chojnowska Anna – członek Prezydium
7. Margas Grażyna - członek Prezydium
8. Ataman Renata – członek
9. Czajkowska Marzena – członek
10. Herbuś Jolanta – członek
11. Kaczmarek Katarzyna - członek
12. Kuszmar Grażyna – członek
13. Szczerbińska Krystyna – członek
14. Piekarski Zbigniew – członek
15. Pietrzala Danuta - członek
16. Zagowałko Jolanta - członek

Skład Komisji Rewizyjnej

1. Jawilak Dominik - przewodniczący
2. Karczewska Krystyna - z-ca przewodniczącej
3. Zbindowska Bogusława - sekretarz

4. Baczyńska Beata - członek
5. Knap Agata - członek

Skład Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych

1. Wojciechowska Ewa - przewodnicząca
2. Kiekisz Jolanta - z-ca przewodniczącej
3. Stołarek Jolanta - z-ca przewodniczącej
4. Bysyngier Danuta - członek
5. Duha Dorota - członek
6. Duwe Amelia - członek
7. Gandecka Magdalena - członek
8. Jaruszewska Monika - członek
9. Kazmierczak Maria - członek

Skład Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

1. Wojewska Danuta - przewodnicząca
2. Faltynowska Małgorzata - z-ca rzecznika
3. Lejkowska Barbara - z-ca rzecznika
4. Litwin Magdalena - z-ca rzecznika
5. Wiśniewska Zofia - z-ca rzecznika

foto. R. Koleśnik

Po prawie 2 latach starań, w końcu udało się i 19 kwietnia 1991 roku mieliśmy swoją ustawę o samorządzie zawodowym pielęgniarek i położnych. Zaczęliśmy tworzyć struktury samorządowe, pierwsze wybory delegatów, zjazdy i pierwszy krajowy zjazd. Miałam przyjemność i zaszczyt być na tym zjeździe i jako delegat mieć wpływ na tworzenie prawa w zakresie problemów zawodowych środowiska. I dokładnie pamiętam przewodniczącą I kadencji Izby koszalińskiej, Panią Marię Pomarańską, która swoją aktywnością i charyzmą pozostała mi w pamięci, choć było to 25 lat temu. Koło się zatacza, spotykamy się po 25 latach. W samorządzie I i II kadencji w OIPIP w Gorzowie pełniłam funkcję Przewodniczącej Komisji Rewizyjnej. W III i IV kadencji jako kadra kierownicza ściśle współpracowałam z ORPiP w Gorzowie w zakresie: legislacji, prowadzenia staży podyplomowych, prowadzenia kursów specjalistycznych dla pielęgniarek i położnych na terenie mojego szpitala, przeszkoleń po 5-letniej przerwie w wykonywaniu zawodu, tworzenia centralnego rejestru, wymianie zaświadczeń praw wykonywania zawodu itp. Po 19 latach pracy w szpitalu w Kostrzynie, w lutym 2007 roku zamieszkałam w Koszalinie i rozpoczęłam pracę w szpitalu w Białogardzie jako Pełnomocnik Dyrektora ds. Jakości oraz neurologopeda w pracy z pacjentami, w Centrum Rehabilitacji. Jako w miarę doświadczony „samorządowiec” udało mi się także znaleźć wspólny język z pielęgniarkami i położnymi zaangażowanymi w pracę OIPIP w Koszalinie. Ponownie związałam się z samorządem zawodowym. Jako członek Rady i Prezydium pełniłam funkcję skarbnika V i VI kadencji w OIPIP w Koszalinie. W 2011 r. przystąpiłam do konkursu na stanowisko Naczelnej pielęgniarki w szpitalu, w Białogardzie i rozpoczęłam pracę na tym stanowisku. W listopadzie 2015 roku postanowiłam bardziej zaangażować się w pracę dla naszego środowiska zawodowego, startując na funkcję przewodniczącej OR w Koszalinie.

Dzięki zaufaniu delegatów rozpoczęłam swoją pracę jako przewodnicząca ORPiP w Koszalinie VII kadencji. Moje dotychczasowe doświadczenie w zarządzaniu, ograniczało się zazwyczaj do szpitala, teraz natomiast zaczęły się problemy pielęgniarstwa o szerszym zasięgu, zarówno lokalnym jak i krajowym. Co prawda, kampania ostatniego dyżuru uświadomiła mi w jakimś sensie problem pielęgniarstwa w kraju, ale spojrzenie z pozycji przewodniczącej jest zupełnie inne - bardziej odpowiedzialne. Do końca nie zdawałam sobie sprawy z katastrofalnej sytuacji w pielęgniarstwie polskim i europejskim.

Olbrymim problemem jest brak pielęgniarek i położnych - wskaźnik pielęgniarek na 1000 mieszkańców w Polsce wynosi 5,4 przy wskaźnikach europejskich: Szwajcaria 16, Dania 15, Niemcy 11, Wielka Brytania 9,3, Węgry 6,2. Prognozy wcale nie są optymistyczne, za 10 lat czyli w 2025 r. jeżeli nic się nie zmieni w polityce kadrowej wskaźnik ten będzie wynosił 4,35. Uwzględniając

Bożena Wojcikiewicz

W tym roku minie 30 lat mojej pracy zawodowej, w tym 25 lat w zarządzaniu w ochronie zdrowia i tyleż samo pracy na rzecz samorządu zawodowego. Przed podjęciem studiów na Akademii Medycznej w Poznaniu pracowałam jako pielęgniarka odcinkowa w oddziale chirurgicznym, w szpitalu w Kostrzynie nad Odrą. Po studiach pielęgniarstkich, w 1989 roku podjęłam pracę jako naczelną pielęgniarką w SP ZOZ w Kostrzynie nad Odrą. W tym samym roku poznałam Tereskę Ziółkowską (przewodniczącą OIPIP III i IV Kadencji) z Gorzowa, która wszczepiła we mnie idee samorządu i rozpoczęliśmy pracę nad rozpowszechnianiem idei i ustawą o samorządzie.

demografię polskiego społeczeństwa, działanie resortu zdrowia w zakresie polityki kadrowej pielęgniarek powinno zmierzać do osiągnięcia wskaźnika średniego OECD – 8,8. Kolejne niepokojące zjawisko, to zapaść w zakresie pokoleniowym w strukturze wieku - średnia wieku dla pielęgniarek to 49 lat, co oznacza, że pielęgniarki są „starą demograficznie grupą zawodową”. Pięciokrotny odsetek stanowią pielęgniarki w wieku powyżej 65 roku życia w porównaniu do najmłodszej grupy wiekowej 21-25 lat, co świadczy o braku prostej zastępowalności pokoleniowej. Średnia wieku położnych to 47 lat i ujemne saldo osób powyżej 65 r.ż. w stosunku do położnych w wieku 21-25 lat.

Popyt na studia pielęgniarstkie sięga 70 %. Po wejściu Polski do UE Okręgowe Rady Pielęgniarek i Położnych wydały ok. 18 tysięcy zaświadczeń o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu pielęgniarki i położnej w UE. Jednakże nie wszystkie kraje wymagają zaświadczeń, dlatego szacuje się że ponad 20 tysięcy pielęgniarek z tego tytułu jest poza systemem polskiej ochrony zdrowia. Dane statystyczne świadczą o dużym zainteresowaniu wykonywaniem zawodu poza granicami kraju, co w kontekście sytuacji demograficznej i epidemiologicznej społeczeństwa polskiego stanowi zagrożenie dla możliwości realizacji świadczeń zdrowotnych w systemie ochrony zdrowia w Polsce. To kilka zatrważających danych wynikających z Raportu Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych „Zabezpieczenie społeczeństwa polskiego w świadczenia pielęgniarek i położnych” z maja 2015 roku.

W kiepskich warunkach płacy i pracy tkwią dzisiaj przyczyny braku kandydatek do zawodu a promocja tego zawodu staje się dużym wyzwaniem. Średnia płaca dla pielęgniarek w kraju wynosi ok. 3400 zł brutto i nie osiąga średniej krajowej. Te wszystkie czynniki powodują, że mamy w kraju narastający problem w zakresie opieki pielęgniarstko - położniczej. Pytanie, co zrobić aby udrożnić sytuację? Co zrobić, aby absolwenci pielęgniarstwa i położnictwa pozostali w kraju i nie wyjeżdżali do pracy za granicę? Ta sytuacja to nowe wyzwanie dla samorządu VII kadencji. Planuje się podjęcie działań mających na celu wprowadzenie kierunku studiów pielęgniarstwo i położnictwo, jako kierunku zamawianego. Wprowadzenie rezydentur na określone specjalizacje czy też wprowadzenie staży podyplomowych, to na razie pomysły na zatrzymanie absolwentów w kraju. Ale nie tylko dla absolwentów, ale także dla pielęgniarek i położnych w systemie istotne znaczenie mają warunki pracy i płacy. To ludzki odruch buntować się przeciw jałmużnie za trudną i odpowiedzialną pracę. Wywalczony wzrost wynagrodzeń Rozporządzeniem Ministra Zdrowia w sprawie ogólnych warunków umów na udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z dnia 8 września i 14 października 2015 roku, spowodował iż zarobki pielęgniarek i położnych będą sukcesywnie przez 4 lata wzrastać, po 400 zł. Idea porozumienia między OZZPiP, NIPIP i Ministrem Zdrowia

zakładała iż wszystkie pielęgniarki bez względu na formę i miejsce zatrudnienia zostaną objęte wzrostem wynagrodzenia. Niestety, rozporządzenie nie okazało się doskonałe, gdyż nie wszystkie pielęgniarki zostały nim objęte i ok. 8 % pielęgniarek nie otrzymało wzrostu wynagrodzeń. Są to pielęgniarki pracujące w Domach Pomocy Społecznej, Medycynie Pracy, u podwykonawców, żłobkach, Stacjach Sanitarno-Epidemiologicznych. Mamy świadomość tych problemów, sprawy są monitorowane przez Okręgowe Rady oraz Naczelną Radę. Dodatkowo, w związku z powyższym rozporządzeniem Samorząd zobowiązany był przyjąć dodatkowe zadania związane z opiniowaniem sposobu podziału środków na wynagrodzenia, w poszczególnych jednostkach. Wydaliśmy ok. 400 opinii i zadanie będzie nadal kontynuowane. Ubolewam nad tym, że nie wszystkie pielęgniarki i położne zostały objęte podwyżkami. Jako Okręgowa Rada sygnalizowaliśmy problemy lokalnie i centralnie. Losy rozporządzeń „podwyżkowych” są niepewne, dlatego zakłady pracy nie włączają kwot podwyżki do płacy zasadniczej, tylko wypłacają jako dodatek do wynagrodzenia. W ostatnich projektach wspomina się o ustaleniu minimalnej płacy dla wszystkich medycznych grup zawodowych.

Bardzo istotnym zadaniem dla samorządu VII kadencji będzie uregulowanie obsad pielęgniarskich w szpitalach. W tej chwili obecnej obowiązuje wadliwe rozporządzenie z grudnia 2012 roku w sprawie minimalnych norm zatrudnienia pielęgniarek i położnych. Od kilku lat samorząd pracuje nad wpisaniem pielęgniarek i położnych w system kontraktowania, ustalając określone wskaźniki wypracowane na podstawie badań i pomiarów. Zagwarantuje to określoną obsadę kadrową w oddziałach dla bezpieczeństwa pacjentów i personelu. W dobie komercjalizacji szpitali zapobiegnie to jednoosobowemu obsadom pielęgniarskim i położniczym w oddziałach.

Nie sądziłam, że w okresie trzech miesięcy tej kadencji pojawią się aż trzy kontrowersyjne i wzbudzające niepokój środowiska zawodowego projekty aktów prawnych, istotnych dla wykonywania zawodu pielęgniarki i położnej. Pierwsze rozporządzenie MZ w sprawie tworzenia ustawy o POZ i wynikająca z jego treści idea tworzenia zespołów lekarsko-pielęgniarskich wraz ze wspólnymi deklaracjami i finansowaniem świadczeń lekarsko-pielęgniarskich. Drugi akt prawny, to zrządzenie prezesa NFZ w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów w rodzaju świadczenia zdrowotne kontraktowane odrębnie, które wprowadza nowy zakres świadczeń: Koordynowana opieka nad kobietą w ciąży. Środowisko pielęgniarek i położnych wyrażało w swoich stanowiskach i opiniach zaniepokojenie proponowanym kierunkiem zmian, zmierzających do odebrania możliwości samodzielnego kontraktowania świadczeń i likwidacji samodzielnymi podmiotów prowadzonych przez pielęgniarki i położne rodzinne oraz pielęgniarki środowiska nauczania i wychowania. Projekty ingerują w samodzielną zawodową pielęgniarek i położnych oraz w system kontraktowania świadczeń z NFZ.

Trzeci pomysł, to pomysł MZ na braki kadrowe pielęgniarek zawarty w projekcie Rozporządzenia Ministra Zdrowia z 25 lutego 2016 w sprawie medycznych czynności ratunkowych i świadczeń zdrowotnych innych niż medyczne czynności ratunkowe, które mogą być udzielane przez ratownika medycznego. Brak pielęgniarek i położnych powinien być bezsprzecznie uzupełniany nowymi kadrami pielęgniarskimi a nie poprzez powierzanie zadań pielęgniarek przedstawicielom innych zawodów medycznych. System kształcenia ratowników medycznych daje im kompetencje zatrudnienia w systemie Ratownictwa Medycznego w Szpitalnych Oddziałach Ratunkowych a nie w oddziałach szpitalnych, gdzie istnieje niewielka możliwość zastosowania ich kompetencji zawodowych. Kwalifikacje ratowników medycznych nie odpowiadają zakresowi udzielanych świadczeń w oddziałach szpitalnych, gwarantowanych pacjentowi w ramach świadczeń kontraktowanych przez NFZ. Przedstawiciele Naczelnej Rady i Okręgowych Rad wypowiedzieli się

jednoznacznie w tej sprawie - nie ma naszej zgody na zastępowanie pielęgniarek ratownikami w oddziałach szpitalnych, w opiece nad pacjentem.

W tym roku będziemy realizować uzyskiwanie nowych uprawnień ordynowania i wypisywania recept przez pielęgniarki i położne, zgodnie z Rozporządzeniem MZ z 28 października 2015 r. w sprawie recept wystawianych przez pielęgniarki i położne.

Dodatkowe uprawnienia dla pielęgniarek i położnych wiążą się z dodatkowymi kosztami kształcenia, dodatkowymi zdaniem oraz dodatkową odpowiedzialnością za powierzone zadania, dlatego też będziemy podejmować działania związane z dodatkową gratyfikacją finansową. W Ośrodku Kształcenia przy OIPIP będą realizowane bezpłatne kursy dla pielęgniarek i położnych, w ramach pozyskanych środków ministerialnych. W sumie, w ciągu 2 lat przeprowadzimy 4 edycje kursów na wypisywanie recept w ramach kontynuacji leczenia i 4 edycje na ordynowanie i wypisywanie recept.

VII kadencje rozpoczęłam w dniu 21 listopada 2015 roku, z chwilą obdarzenia mnie zaufaniem delegatów XXXI Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego i wybraniem mojej osoby na przewodniczącą Okręgowej Rady. Niewiele czasu minęło, abym mogła przekazać Państwu to, czego dokonaliśmy na rzecz naszego środowiska zawodowego. Uważam, że w naszej korporacji zawodowej i w kontekście ciągłych przemian zachodzących w ochronie zdrowia, nigdy nie można powiedzieć, że coś zostało już załatwione. Pojawiają się nowe problemy i nowe zadania do wykonania. Po kilku miesiącach mojej pracy zdaję sobie sprawę, że będzie to trudna i bardzo pracowita kadencja.

Z racji rozpoczęcia VII kadencji pracy, jako przewodnicząca ORPiP w Koszalinie przedstawić mogę to, co zamierzamy zrobić w tej kadencji, biorąc pod uwagę skalę aktualnych problemów korporacji zawodowej.

Program Samorządu pielęgniarek i położnych VII kadencji

I. Kształcenie przeddyplomowe

1. Określenie minimalnej liczby absolwentów kierunków pielęgniarstwo i położnictwo w kontekście potrzeb społecznych w zakresie opieki pielęgniarskiej i położniczej.
2. Utrzymanie kształcenia dwustopniowego – studia I i II stopnia.
3. Kształcenie na kierunkach pielęgniarstwo i położnictwo na zasadach kierunków zamawianych.
4. Wdrożenie i realizacja skróconego toku kształcenia licencjata pielęgniarstwa do dyplomu licencjata położnictwa (zgodnie z zapisami obowiązującej Dyrektywy UE).
5. Monitorowanie losów absolwentów w ramach współpracy uczelni z samorządem zawodowym pielęgniarek i położnych.
6. Współpraca samorządu zawodowego i uczelni wyższych z podmiotami leczniczymi w zakresie udziału tych podmiotów w optymalizacji kształcenia praktycznego pielęgniarek i położnych.

II. Kształcenie podyplomowe pielęgniarek i położnych

1. Opracowanie i wdrożenie standardu ścieżki rozwoju zawodowego.
2. Określenie kompetencji zawodowych po ukończeniu poszczególnych rodzajów, dziedzin i zakresów kształcenia podyplomowego z jednoznacznym wskazaniem uprawnień do realizacji poszczególnych świadczeń zdrowotnych, menedżerskich lub naukowych w aktach prawnych (gdyż zapis w programach kursów nie przekłada się na uprawnienia w praktyce).
3. Wprowadzenie rezydentur do kształcenia specjalizacyjnego.
4. Wprowadzenie mechanizmów weryfikacji obowiązku aktualizacji i podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez pielęgniarki i położne.

- i obowiązku aktualizacji i podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez pielęgniarki i położne.
- 5. Wdrożenie systemu akredytacji podmiotów prowadzących kształcenie podyplomowe pielęgniarek i położnych.
- 6. Opracowanie zmian do przepisów prawnych dotyczących zwolnienia pielęgniarek i położnych z opłat podatkowych od kształcenia podyplomowego.

III. Stabilizacja warunków wykonywania zawodów pielęgniarki i położnej

1. Opracowanie i wydanie opisów stanowisk pracy dla pielęgniarki i położnej.
2. Opracowanie i wdrożenie standardu kompetencji pielęgniarskiej i położniczej menedżerskiej kadry kierowniczej na poszczególnych szczeblach zarządzania.
3. Określenie i wprowadzenie w drodze legislacji poziomów wynagrodzeń dla pielęgniarek i położnych począwszy od płacy minimalnej do poziomów zależnych od posiadanych kwalifikacji.
4. Określenie, w aktach prawnych, liczby pielęgniarek i położnych oraz ich kwalifikacji w poszczególnych zakresach świadczeń zdrowotnych jako bezwzględnego kryterium finansowania świadczeń zdrowotnych ze środków publicznych.
5. Opracowanie, wdrożenie i ewaluacja standardów w poszczególnych dziedzinach pielęgniarstwa i położnictwa.
6. Zintegrowanie działań samorządu zawodowego, PTP oraz konsultantów krajowych i wojewódzkich w dziedzinie pielęgniarstwa i poszczególnych dziedzinach pielęgniarstwa w zakresie rozwoju pielęgniarstwa i położnictwa, poprawy jakości

kształcenia, podniesienia prestiżu zawodów oraz poprawy warunków pracy i płacy pielęgniarek i położnych.

7. Zintegrowanie współpracy samorządu zawodowego ze stowarzyszeniami i towarzystwami zawodowymi.

Wszystkie priorytetowe zadania wpłyną na poprawę warunków pracy i płacy pielęgniarek i położnych, spowodują zwiększenie autonomii i prestiżu zawodowego a w konsekwencji spowodują zatrzymanie absolwentów studiów pielęgniarstwa i położnictwa w kraju i być może wpłyną na wybór zawodu.

Wybór mojej osoby na przewodniczącą ORPiP, to dla mnie wielki zaszczyt i wielki obowiązek. Dołożę wszelkich starań, aby ten obowiązek wypełnić najlepiej jak potrafię. Starożytni mówili: nikt nie wie do czego jest zdolny póki nie spróbuje. Programy pisze się po to, aby je realizować. Chciałabym po 4 latach pracy, sprawozdać Państwu, że większość spraw została załatwiona pozytywnie. Może będą negatywne i takie, które jeszcze trwają a na pewno pojawią się nowe. Na końcu, jako specjalista z zarządzania w ochronie zdrowia zacytuję Darwina, który twierdził, że: nie przetrwają najsilniejsi, lecz ci, którzy najlepiej przystosowują się do zmian. Myślę, że my liderzy samorządu, możemy uzupełnić tę myśl o refleksję, która pokazuje nasze aspiracje: samo przetrwanie to za mało. To co się liczy, to ciągły rozwój i wyciąganie korzyści ze zmian, dla dobra pacjenta i korporacji zawodowej.

Bożena Wojcikiewicz

VII KADENCJA

Członkowie Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych

1. Bożena Wojcikiewicz - Przewodnicząca
2. Justyna Laska - Wiceprzewodnicząca
3. Zdzisław Piekarski - Wiceprzewodniczący
4. Krystyna Morawska - Sekretarz
5. Katarzyna Nowak - Skarbnik
6. Krystyna Szczerbińska - członek Prezydium
7. Anna Burdziej - członek Prezydium
8. Ataman Renata - członek
9. Chojnowska Anna - członek
10. Herbuś Jolanta - członek
11. Kruk Izabela - członek
12. Kuszmar Grażyna - członek
13. Margas Grażyna - członek
14. Rek Irena - członek
15. Zagowalko Jolanta - członek
16. Żebrowska Elżbieta - członek

Skład Komisji Rewizyjnej

1. Stolarek Jolanta - przewodnicząca
2. Bralewska Danuta - z-ca przewodniczącej
3. Kamińska Lucyna - członek
4. Mroczek Katarzyna - członek
5. Osuch Katarzyna - członek

Skład Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych

1. Kiekisz Jolanta - przewodnicząca
2. Bas Mirosława - członek
3. Fenkanin Dorota - członek
4. Janiszewska Agnieszka - członek
5. Knap Agata - członek
6. Krężlewicz Jadwiga - członek
7. Książek Bożena - członek
8. Lewandowska Monika - członek
9. Sienkiewicz-Jabłońska Beata - członek

Skład Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

1. Małgorzata Szmit - rzecznik
2. Wojewska Danuta - z-ca rzecznika
3. Maciąg Irena - z-ca rzecznika
4. Dżuga Agnieszka - z-ca rzecznika
5. Szyska Elżbieta - z-ca rzecznika

ul. Przyszłości

ul. Zwycięstwa

ul. Dworcowa

ul. Gwardii Ludowej

Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Koszalinie

ul. Zwycięstwa 190
75-611 Koszalin
www.oipip-koszalin.org
e-mail: izba@oipip-koszalin.org
sekretariat:
tel. 94/ 342 59 93
fax 94/ 348 90 97